

Grífols presenta la recuperada Aigua de Vilajuiga

Les ampolles, amb nou disseny, es distribuiran a partir de la tardor vinent

Trump rectifica i ara lloa la relació amb el Regne Unit

El president dels Estats Units nega haver criticat la primera ministra britànica i acusa el diari 'The Sun' de publicar 'fake news'

Pont i Pujol empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 14 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14697 - AVUI / Any XL. Núm. 13567 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-10

Ni presó ni exili

CANVI • Els advocats dels presos polítics insten la fiscalia a recuperar el prestigi permetent-ne la llibertat

IMPULS • Tots presentaran una petició d'alliberament a partir de dilluns al Tribunal Suprem

AVUI • Una gran manifestació tornarà a reclamar la seva llibertat i el retorn dels exiliats

Els advocats dels nou presos polítics van presentar ahir la propera iniciativa per reclamar-ne la llibertat, un cop Alemanya ha descartat la rebel·lió ■ ORIOL DURAN

El TS comunica la suspensió dels diputats imputats

Rebels sense armes?

La derrota de l'Estat

Germà Capdevila

El dret a l'autodeterminació

Hèctor López Bofill

Farmàcia i Ortopèdia a mida (plantilles, mitges...)

M.P. Roca i Albero

ORTOPÈDIA - HOMEOPATIA - DIETÈTICA - DERMOFARMÀCIA FÓRMULES MAGISTRALS - ANÀLISIS DE SANG

C/ Nou, 1 / La Riera, 78 - 08301 MATARÓ - Tel. 93 790 19 57

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Ombres

Els alemanys són d'una precisió impressionant. Encara em pessigo davant d'una de les joies que està oferint el Festival

Grec de Barcelona 2018, i el seu director Francesc Casadesús, que ens n'ofereix moltes. Potser és que som davant de la perla del festival, que ha sigut aquesta *Ombra* (parla Eurídice) dels alemanys de l'Schaubühne, basada en l'obra de la Nobel de literatura Elfriede Jelinek, dirigits per la britànica Katie Mitchell. La proposta escènica la desenvolupen, a més d'actrius i actors, un director de cinema i un equip de càmeres i tècnics de so que fan el somni impossible: la barreja de cine i teatre, de manera simultània i en directe. La barreja dels dos llenguatges artístics. Vaig veure l'ombra just després de moderar una conversa entre usuaris de biblioteques i Sílvia Munt, que dirigeix *La resposta* al Teatre Goya (un altre dels encerts del Grec), i una part del debat va derivar cap al clàssic cine-teatre i virtuts d'un o altre medi. Potser hi vam anar a petar després de reflexionar sobre les diferències dels lligams entre mares i filles i els que hi ha entre pares i filles. L'efecte

El text presenta una moderna Eurídice que mor, com al mite, per la picada d'un escurçó

del primer pla i els rostres dels actors i actrius, la tria del muntatge, els detalls, el punt de vista subjectiu, que són aspectes lligats al cine, contra la vivesa, l'autenticitat, la idea de ser davant d'un moment únic, irrepetible, que té el teatre. La representació tant en un lloc com a l'altre se sumen a l'*Ombra*. S'encavalquen i acaben fent un gènere nou. No hi ha cap mitjà que quedi a l'ombra de l'altre. El text presenta una moderna Eurídice, l' enamorada d'Orfeu, que mor, com al mite, per la picada d'un escurçó. Orfeu la voldrà recuperar de l'infern, de l'Hades, superant els entrebancs de Caront, que aquí no duu barca, sinó que es mou entre ascensors i túnels que creua amb el clàssic escarabat de Volkswagen. I també aquí la condició és que Orfeu no pot contemplar Eurídice si no la vol perdre per sempre. La relectura aporta la reflexió sobre què interessa més a aquesta Eurídice (escriptora) que viu a l'ombra de l'Orfeu (estrella del rock), una vida d'ofec i anul·lada, o ser lliure i plena al regne de les ombres. Gairebé se'm va escoltar el debat sobre les ordres d'extradició i les ombres de Llerena, però aquesta ja és una altra pel·lícula.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Licors essencials

Sempre que vaig per la part de Girona i m'entaulo en un lloc públic o privat se m'ofereix ratafia, el digestiu que el president Torra, que és veí de Santa Coloma de Farners, va regalar a Pedro Sánchez en la reunió lubricant que els dos presidents van mantenir dilluns d'aquesta setmana. Santa Coloma de Farners té anomena-tada també per les galetes. En realitat, on hi ha un licor hi ha galetes per suc-car-hi, i qui diu galetes diu carquinyolis o diu borregos com els que elaboren a Cardedeu. El president Torra no va completar l'obsequi amb galetes. Quan vaig per Girona i m'ofereixen ratafia tampoc no me'n serveixen. Deuen pensar que el licor ja engreixa prou, o que practicar el suca-mulla fa vell, com els dos ancians que il·lustren una marca de galetes de Santa Coloma. Torra havia dit prèviament que la ratafia és com l'essència de Catalunya. Els girinins són en això sempre abusius. Si el president fos empadronat al Baix Camp, no hauria dit que les essències es troben en els vermutos que elaboren a Reus? I si fos de Badalona, no les situaria a l'Anís del Mono? A Sitges hau-

“S'ha fet famosa la ratafia que Torra va regalar a Sánchez

ria de triar: la malvasia? el Bacardí? Com s'hauria acabat la diplomàtica reunió amb una ampolla de rom de ressons colonials? Al Maresme havíem tingut el Calisay, destil·lat a Arenys de Mar. Les ampolles feien forma de bombatxos modernistes i a cada casa n'hi havia una. Quan s'anava “de visita”, sortia el Calisay del bufet, amb les quatre galetetes preceptives. Es va deixar de fabricar. Alguns em diuen que no, que encara es fa en un lloc remot d'Espanya, però tots cuiten a afegir que ja no és el que era. Si no és el que era, me n'abstinc. Vaig saber el que era el dia que amb el col·legi vam fer una visita a

les destil·leries. A la sortida, ens van regalar unes ampolles minúscules. De tornada en vaig tastar el contingut. Em va agradar, tan dolç, i me'l vaig acabar. Vaig arribar a casa que no sabia el que em deia ni el que em feia, ni a què atribuir-ho. Potser m'havia marejat l'autobús? La fàbrica Calisay és ara un centre cultural. Encara fa olor de licor. Si no és l'essència de Catalunya en manté alguna de la infantesa.

En Marc Colomer em recorda el licor Sant Jordi d'Arenys de Munt. I en Pere Pascual, el Quina Momo d'Argenton. Al Masnou situo aquell licor d'èxit fulgurant i efímer que es va dir Melody's i que era de crema catalana. L'han de recordar perquè també era a cada casa, en temps de Jordi Pujol. I els Aromes de Montserrat? Ja no són l'essència de Catalunya? Tarradellas va protegir Poblet, on hi ha grans fàbriques de galetes, reminiscència dels “panicers dels frares”. Pujol va ser montserratí. La ratafia indica que l'eix s'ha desplaçat a Santa Coloma de Farners, que no s'ha de confondre amb la de Gramenet, on no es fan licors però és també essencial.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/44xx3s>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ni presó ni exili

“Ni presó ni exili, us volem a casa!” És el lema de la manifestació d'avui a Barcelona (a les set de la tarda, a la cruïlla entre els carrers Tarragona i Diputació) per demanar allò que és obvi: que no hi ha dret que hi hagi presos polítics, i que els polítics que se'n van anar a l'exili han de poder tornar a casa seva amb tota normalitat. Ni presó, ni exili, ni extradició, ni trasllats, ni processaments, ni investigats, ni interrogats ni res de tot això, res no hi hauria d'haver. Però hi és. I malgrat les victòries judicials externes, que hi són, la repressió continua predominant per sobre del seny. I és per això que avui l'ANC, Òmnium i l'Associació Catalana pels Drets Civils (que és l'associació que agrupa els familiars dels presos i els exiliats) ens han convocat a sortir al carrer. Sí, a tornar a sortir al carrer. Com ja ho hem fet en d'altres ocasions i ho tornarem a fer per la Diada. Però

“Avui no va d'independència, ni de república; va de dignitat i de justícia

en aquesta ocasió és diferent. Aquesta, la d'avui, no és una manifestació per demanar la independència, ni tan sols per fer república, és simplement per reclamar justícia; i, no ens enganyem, per si han decidit no aplicar justícia, perquè en aquest mentrestant com a mínim tinguin un pèl d'humanitat. Perquè és inhumà el que estan fent, com han estat tibant i tibant les costures de l'Estat fins a rebentar-les,

amb el silenci i la complicitat d'aquells qui haurien de vetllar justament perquè això no passés. No és, deia, (o no és fonamentalment) una manifestació independentista. Avui del que es tracta és d'ensenyar al món (de tornar a ensenyar, vaja) quina democràcia és la que hi ha a Espanya, que manté en presó preventiva i amb l'amenaça de condemes desorbitades i injustes nou presos polítics per uns fets que les justícies alemanya i belga (i aviat l'escolesa) consideren inexistents. Avui no va d'independència, va de dignitat i de justícia, i per això hi hauria de ser present tot l'arc parlamentari. Més que mai. Perquè ara, vistos els fets d'aquesta setmana, per si els en faltaven, hi ha més arguments que mai. Ningú hauria de ser a l'exili (que no deixa de ser una presó més gran) ni el trasllat a presons catalanes hauria de ser cap consol. Perquè, siguin catalanes o espanyoles, una presó és una presó.

EDITORIAL

Manifestació pels presos, més que mai

Barcelona viurà aquesta tarda una nova manifestació que es preveu multitudinària per exigir l'alliberament dels presos polítics catalans, encapçalada pel lema “Ni presó ni exili, us volem a casa”. No és ni de bon tros la primera mobilització des que es va iniciar el procés judicial contra els dirigents polítics i socials republicans. A tocar del mateix punt que començarà la d'avui es va fer la darrera que va omplir tota l'avinguda Paral·lel de la capital catalana i els carrers adjacents. I una de les primeres també va omplir tot el llarg carrer Marina. La societat catalana ha tingut des del primer dia una extraordinària resposta de solidaritat amb els presos i les preses sobiranistes, amb el llaç groc com a símbol.

La manifestació d'avui volia deixar clar que el trasllat a les presons catalanes és una mesura de llei però no de justícia. Perquè l'únic fet just és que tots ells puguin estar a casa seva amb les seves famílies. Però ara, la convocatòria es torna més oportuna que mai i arriba just després del dictamen de la justícia alemanya sobre l'extradició del president Puigdemont que determina la inexistència del delictes de rebel·lió. Sense l'acusació d'aquest delictes, sostingut sobre una inventada violència que no va existir mai, el jutge del Suprem Pablo Llarena no podria mantenir la que des del principi és una desproporcionada i abusiva presó provisional dels afectats. Després de la resolució alemanya és hora que l'Estat espanyol rectifiqui, aturi la repressió, elimini acusacions de delictes inexistents, alliberi tots els encausats i encausades i permeti que els exiliats puguin tornar sense por a ser empresonats. Per això aquesta tarda a Barcelona toca reclamar amb més força, i més arguments que mai, l'alliberament dels presos polítics.

De reüll

Maria Palau

Tres morts

El van cosir a trets. Van ser 44 en total. Però la cosa no era només liquidar-lo, no. El volien humiliar. Es van acarnissar amb el seu cos, sobretot amb les seves mans i amb la seva boca: les hi van destrossar perquè no morís sense saber que mai més podria tornar a utilitzar les armes que més detestaven, i temien, els seus exterminadors: la guitarra i la veu. Les armes d'un poble contra el feixisme. Han hagut de passar 45 anys perquè es comenci a fer justícia. Que tard, que trist, que injust. Un tribunal de Xile ha condemnat nou militars retirats

Franco continua exultant al seu mausoleu i Lorca, sepultat

per l'assassinat del cantautor Víctor Jara. Una victòria, malgrat tot. Mentrestant, a Espanya, el silenci entorn la mort del poeta Federico García Lorca és eixordador. Vuit dècades després, quatre en suposada democràcia, no s'ha dut a terme cap investigació oficial per aclarir el seu tràgic final i per

localitzar el lloc on va ser enterrat. Cap polític (quina estafa d'esquerres espanyoles) ni cap jutge ha tingut la valentia i la voluntat de resoldre-ho. Tota la recerca, que és molta i molt lloable, l'han liderat persistents periodistes i historiadors, que no defalleixen. Recentment han trobat proves fins i tot científiques que porten directament a les restes del poeta que simbolitza tots els morts del franquisme. La Junta d'Andalusia sembla que vol actuar, per primer cop. Sembla. Mentre Franco continua exultant en el seu mausoleu, la veritat de Lorca continua sepultada. Que això no és Xile.

Les cares de la notícia

CONSELLER DELEGAT DE GRÍFOLS

Raimon Grífols Roura

Aigües emblemàtiques

La recuperació de les Aigües de Vilajuïga és una bona notícia, pel que significa el rescat d'una marca històrica a l'Empordà i d'una planta embotelladora que havia deixat de funcionar. En aquest sentit és d'elogiar l'aposta de Víctor Grífols, ex-president de la farmacèutica, i els seus continuadors.

PRESIDENT DE LA COMISSIÓ EUROPEA

Jean Claude Juncker

Imatges xocants

A la recta final del seu mandat (2019) revifem els dubtes sobre la capacitat del president de la CE per seguir el ritme del seu càrrec. Sigui per la ciàtica (versió oficial) o pel seu comentat alcoholisme, les imatges a la cimera de l'OTAN (ensopegades, problemes per mantenir-se dret) van ser molt xocants.

MÚSIC

Adrià Puntí

L'artista indomable

El cantant i compositor saltenc presenta aquesta nit al Festival de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols *Enriu-te'n fins que el cor et digui prou*, “una obra evolutiva” que només alguns afortunats podran aconseguir avui en CD amb una aquarel·la d'aquest artista indomable, sempre sorprenent.

Tal dia com avui fa...

1 any **Nou govern**
El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, presentarà avui l'executiu que afrontarà la recta final cap al referèndum de l'1 d'octubre.

10 anys **El projecte de Mas**
Artur Mas enterra el rancor per tornar al govern. Llança el nou projecte "sense revenja ni ressentiment" pel pas a l'oposició.

20 anys **Paraula d'Aznar**
El president del govern espanyol, José Maria Aznar, contraposa la Constitució a la megalomania vilatjana del nacionalisme.

Full de ruta

Germà Capdevila

La derrota de l'Estat

No cal ser un set-ciències per predir que un acord amistós i negociat de manera oberta i lleial amb l'Estat espanyol per fer efectiva l'autodeterminació de Catalunya és un escenari altament improbable. Govern i govern a Madrid, podem esperar canvis en les formes –que no és poca cosa, cal dir-ho–, però no pas en el fons: la unitat sempiterna de la pàtria espanyola és un valor suprem i transversal. Sigui com sigui, l'independentisme ha de preparar-se per tornar a intentar-ho més d'hora que tard. Les properes convocatòries electorals esdevindran noves finestres d'oportunitat per consagrar de manera definitiva una majoria absoluta i democràtica a favor de la República. Al davant tindrem un Estat que ens ha mostrat la seva cara més agra –disposat a fer servir la violència i la repressió per frustrar la voluntat democràtica dels catalans– però també les limitacions de les estratègies policial i judicial a les quals va confiar la solució definitiva del conflicte. La res-

Imagineu-vos un Estat que després de jugar a fons les cartes de la violència policial i la repressió judicial, es trobés amb una Catalunya més ferma i convençuda que abans

posta de la justícia alemanya, sumada a la belga, la suïssa i –presumiblement– l'escolesa, deixa ferida de mort la construcció jurídica destinada a anorrear l'independentisme, basada en la rebel·lió, la violència i la malversació. L'Estat s'ha ficat ell mateix en un carreró sense sortida. Si accepta l'extradició de Puigdemont, es trobaria en la situació injustificable de jutjar per fets gravíssims tothom menys el líder visible dels fets en qüestió. De la mateixa manera, si Llerena opta per renunciar a l'extradició, acabaria condemnant uns líders independentistes i renunciant a perseguir els altres. En l'àmbit espanyol s'aguantaria amb pinces, però tan bon punt la causa passés a instàncies europees es desfaria com un glaçó al sol. Imagineu-vos un Estat que després de jugar a fons les cartes de la violència policial i la repressió judicial, es trobés amb una Catalunya més ferma i convençuda que abans, i a punt de tornar a fer el pas definitiu.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Capitalisme i autoritarisme

De la Primera a la Segona Guerra Mundial es varen viure més de trenta anys de depressió econòmica, guerres, feixismes, la consolidació de la Unió Soviètica (i després els seus satèl·lits). I tot això va desembarcar, tant a Europa com als EUA, en un consens entre les classes capitalistes que el manteniment de l'estabilitat i la consolidació del capitalisme requerien mecanismes de control per evitar els excessos d'un sistema econòmic basat en la competència com a característica endògena del capital.

A PARTIR DE LA DÈCADA del 1970, la competència capitalista que acompanya el neoliberalisme i el desenvolupament del capital oligopolista i financer fa florir de nou les tendències autoritàries del mode de producció capitalista. S'implementen polítiques actives per facilitar el poder col·lectiu del capital i limitar el poder col·lectiu del treball. Es limiten les possibilitats d'actuació i intervenció dels governs a les esferes econòmica, social i política. En l'actualitat és difícil trobar un país avançat en què les institucions democrà-

tiques no estiguin sota pressió i en molts casos sota un atac agressiu.

A L'ÈPOCA DEL NEW DEAL als EUA i de la socialdemocràcia a Europa els governs regulaven el capital, tot incloent-hi els drets sindicals a limitar la competència en el mercat de treball, lleis antimonopoli i altres restriccions per impedir la concentració del poder empresarial, restriccions estrictes als moviments del capital financer. Ara, en l'era neoliberal, el capital regula els governs amb un objectiu primordial: impedir que les polítiques econòmiques estiguin sota el control democràtic i que es puguin desviar dels principis de l'economia marginalista/neoclàssica. La ideologia de l'ordoliberalisme alemany, clarament hegemònica avui a Europa, n'és un bon exemple. Estem davant d'un sistema de governança explícitament antidemocràtic, autoritari, que pretén afeblir els sindicats i altres organitzacions i moviments populars, consolidar el control dels mitjans de comunicació i dels aparells ideològics de l'estat, enfortir la llibertat individual i dels mercats. Però, bàsicament, el neoliberalisme

vol establir restriccions al que poden fer els governs nacionals, i més concretament vol evitar que hi hagi qualsevol limitació als moviments internacionals de béns, serveis, persones i, molt principalment, de capitals. Per tant, es tracta d'impedir que els estats nacionals puguin dur a terme qualsevol mena de política econòmica sobirana, i molt específicament les polítiques fiscal, monetària i de gestió del tipus de canvi de la moneda.

LA DEMOCRÀCIA no és possible si es deixa créixer el poder del capital privat fins a un punt en què es fa més fort que el mateix estat democràtic. La lluita per la democràcia avui és la lluita contra la liberalització del capital que ha d'estar regulat i supervisat. I implica actuacions que avui semblen quasi revolucionàries: la possibilitat que els estats nacionals duguin a terme polítiques econòmiques i socials sobiranes; el control i la propietat pública de les empreses més importants dels sectors estratègics del país; la recuperació dels salaris i els drets laborals i sindicals que han estat aixafats per les reformes laborals.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Oblidem Franco una vegada per totes

Una bona notícia. Finalment trauran el cos del dictador del Valle de los Caídos, un tètric mausoleu on hi van deixar la vida milers de presos. Encara hem de fer més. La Fundació Francisco Franco, a través del Valle de los Caídos, rep una gran quantitat de diners públics. Amb tot, Aznar havia deixat en 0 € el pressupost de la Memòria Històrica. El 2015, en una entrevista de TVE a Rajoy, en preguntar-li sobre les subvencions a la Fundació Francisco Franco, va dir que no en sabia res (?), ignorant que el seu govern ha repartit més d'un milió d'euros entre associacions homòfobes i ultracatòliques. Ara és el moment d'acabar la malversació de fons públics per mantenir aquesta nefasta fundació. No s'hi val a dir que la Fundació ha de custodiar els docu-

ments de Franco. La informació ha de ser als arxius públics perquè tingui una lectura objectiva, lluny de les idees d'un dictador feixista que va edificar el seu imperi sobre milers de fosses comunes.

ALEGRIA JULIÀ I DANÉS
Barcelona

Soraya i l'apartheid

L'apartheid, el sistema de segregació racial a Sud-àfrica instaurat per la minoria dominant de raça blanca, comportava la discriminació i el confinament dels qui no eren blancs. Amb la finalitat de preservar la raça ària, l'holocaust nazi va exterminar 6 milions de persones. Avui, alguns polítics titllen de nazis els catalans independentistes i Soraya Sáenz de Santamaría afirma sense embuts que a Catalunya es practica l'apartheid. Tots busquen el millor titular als mitjans que els són fi-

dels. L'insult és part de la seva cultura, malgrat que hagin travessat la línia vermella. Un jove es creua amb una senyora gran que llueix un llacet groc. El noi la mira i li crida: "Nazi!" Des d'on es fomenta l'odi?

JOSEP MARIA NIN
Barcelona

Experts en integració

Al voltant d'un 20% de la població empadronada a Catalunya ha nascut a l'estranger. És una dada informativa que em porta a pensar: "Doncs quina magnífica feina estem fent a l'escola pública majoritàriament catalana des de fa dècades!" La història de Catalunya del darrer mig segle ens ha convertit als mestres en uns experts en integració dels nouvinguts. I d'aquesta afirmació en tenim un exemple molt honorable (dit en els dos sentits del mot): l'any 2018, tenim un

conseller de la Generalitat (el Sr. Chakir El Homrani Lesfar) que, tot i ser nascut a Barcelona, té els orígens al Marroc. Hi ha, segur, altres exemples; però per mi aquest és significatiu per haver arribat professionalment al càrrec que ara ostenta. No escatimem esforços per aconseguir que el català sigui una llengua d'ús habitual per a una majoria d'aquest 20% de catalans. I, per reblar el clau, els integrem del tot a la nostra cultura. O almenys això és el que també pretenem. Ho fem a l'escola però també com a societat, evidentment. És clar que hi ha molta, moltíssima feina a fer. Per això treballem els docents. El nostre alumnat és la nostra prioritat. La docència dona al professorat un grau de responsabilitat important en la formació de la ciutadania. Ergo, en la història d'un país.

JAUME PORTA
Amposta (Montsià)

La frase del dia

“Una part del PSOE també vol que Puigdemont vingui emmanillat”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de dret a la UPF

El dret a l'autodeterminació

En ocasió de la primera entrevista entre el president de la Generalitat, Quim Torra, i el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, diversos membres d'aquest darrer executiu han insistit en el fet que el dret a l'autodeterminació dels pobles no està reconegut a la Constitució Espanyola. Es tracta d'una proposició rotundament falsa. L'Estat espanyol va ratificar, entre altres tractats internacionals que reconeixen el dret a l'autodeterminació dels pobles, el Pacte de Drets Civils i Polítics fet a Nova York l'any 1966 (Article 1.1 del Pacte: “Tots els pobles tenen dret a l'autodeterminació. En virtut d'aquest dret determinen lliurement el seu estatus polític i procuren lliurement pel seu desenvolupament econòmic, social i cultural”), una normativa internacional que, segons l'article 96.1 de la Constitució Espanyola, forma part de l'ordenament jurídic espanyol des de la seva publicació oficial a Espanya (el Pacte en qüestió fou publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat* el 30 d'abril del 1977) de manera que, segons l'article 10.2 de la mateixa Constitució Espanyola, les normes relatives als drets fonamentals s'interpretaran d'acord “amb els tractats i acords internacionals sobre les mateixes matèries ratificats per Espanya”.

EN DEFINITIVA, NO TAN SOLS és que a través del Pacte de Drets Civils i Polítics el dret a l'autodeterminació estigui incorporat en el dret espanyol, sinó que, tenint en compte que és un text sobre drets humans, la seva interpretació hauria de condicionar els drets fonamentals reconeguts a la Constitució Espanyola. Una altra cosa seria precisar quina és la interpretació que sobre el dret a l'autodeterminació s'ha inferit per part de les instàncies internacionals i, en conseqüència, amb capacitat d'influir en el sistema constitucional espanyol, però que el dret invocat no té

cap rellevància en l'ordenament jurídic de l'Estat és difícilment sostenible encara que es tracti del discurs oficial de tots els governs espanyols i de les institucions centrals. La causa d'aquesta ceguesa no és cap altra que l'obsessió en la defensa de la integritat territorial i la “unitat indissoluble de la nació espanyola” tal com es proclama en el mateix article 2 de la Constitució que ha fagocitat la interpretació de tota l'arquitectura constitucional espanyola al cost d'erosionar l'àmbit de llibertat a uns extrems difícilment compatibles amb un règim democràtic.

DES DE LA PERSPECTIVA del dret internacional, s'argumenta, per part de sectors contraris a tota secessió, que el dret a l'autodeterminació tan sols era aplicable a les “colònies”, les quals, a

grans trets, es podrien definir per l'existència d'una comunitat política geogràficament separada de l'estat matriu que no participa en el govern d'aquest estat i que tampoc no disposa d'una plena capacitat de decisió sobre aspectes de govern que la concerneixen. Però aquesta definició de “situació colonial” també és vague en el dret internacional fins al punt que els casos més cèlebres d'aparició del dret a l'autodeterminació en la jurisprudència del Tribunal Internacional de Justícia (pensem en Timor Oriental, Sàhara Occidental o Kosovo) no es produeix respecte a “autoritats colonials”, sinó contra estats amb els quals es manté una proximitat geogràfica i que, de fet, han promogut una ocupació sobre el territori afectat. Per tant, no tan sols són les “colònies” les beneficiades de la regulació autodeterminista, sinó que hi ha altres supòsits que obren la porta a reivindicar el dret a l'autodeterminació que, essencialment, tenen a veure amb la vulneració de la capacitat d'un poble d'exercir l'autogovern, circumstància que sovint va unida a l'altre gran factor en el qual el dret a l'autodeterminació està en llicia, a saber, la violació massiva de drets fonamentals.

I ÉS AQUEST DARRER ASPECTE el que, amb cada nou capítol de la repressió contra el procés català, l'Estat espanyol mateix escriu els fonaments de l'exigència catalana a favor de la creació d'un estat de manera legal segons el dret internacional. Així, quan un membre del poder judicial espanyol impedeix que governi la majoria d'un parlament democràtic (per exemple, tot suspent la condició de diputats amb una interpretació aberrant dels tipus penals) s'estan obrint esclatxes per demostrar en el marc del dret internacional que Catalunya no es pot autogovernar dins Espanya i que només podrà fer-ho quan accedeixi al seu estat.

“Hi ha altres supòsits a banda del colonial que obren la porta a reivindicar el dret a l'autodeterminació”

De set en set

Jordi Panyella

Pujol, Catalunya

És sabut que quan Jordi Pujol va estar tancat a la presó de Saragossa els murs del país es van omplir d'una pintada breu i

concisa que reclamava la seva llibertat: “Pujol Catalunya”. Avui no hi ha prou murs lliures en aquest país per tants presos polítics pels quals caldria estampar, amb brotxa gruixuda, una pintada com aquesta, tampoc per la pintada que amb justa mesura hauria de reclamar, una altra vegada, l'alliberament del mateix Pujol, autoreclòs des del juliol de fa quatre anys, quan va confessar la història de la deixa, captiveri personal que es va anar fent més intens a mesura que anaven apareixent històries d'irregularitats escandaloses comeses pels seus fills, cap d'elles vinculant-lo a ell directament però totes elles enfonsant-lo cada vegada més en el silenci i l'ostracisme.

En els últims mesos alguns han decidit que Pujol ha de retornar a l'esfera pública, si més no a la del reconeixement i homenatge per la trajectòria personal i política i per l'obra feta. S'han organitzat, i s'organitzaran, diversos actes per tornar-li la veu, el darrer una xerrada on es va parlar de les infraestructures que va impulsar el seu govern. S'hi va parlar durant gairebé dues hores de trens, carreteres i altres obres de ferro i de ciment, quan en un minut i amb una sola paraula n'hi hauria hagut prou per resumir la política d'infraestructures dels governs de Pujol. Jordi Pujol va construir bàsicament una infraestructura, coneguda amb el nom de Catalunya, un país com una casa de pagès, amb un himne de benvinguda que ben bé podria ser aquell de Jaume Sisa. I com li agrada dir al mateix Pujol, una obra fruit de la seva acció de govern però sobretot una consecució col·lectiva.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torrent rep l'ordre de suspendre els processats

El Parlament estudiarà ara si elimina algun dels drets dels sis diputats

Avui, manifestació per la llibertat dels presos

LLIBERTAT PRESOS POLÍTICS

14 DE JULIOL - BARCELONA
No pararem fins que acabem amb aquesta vergonya d'injustícia.
Més informació

Les entitats sobiranistes convoquen a Barcelona poc després del trasllat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els presos reipten la fiscalia

CANVI Els advocats dels nou empresonats insten la nova fiscal general a "recuperar el prestigi internacional" de la justícia espanyola en permetre la seva llibertat **PACTE** Neguen negociacions i esperen que no els acusi de rebel·lió

Mayte Piulachs
BARCELONA

"Tenim un mínim denominador comú ètic i jurídic." Amb aquesta frase el penalista Xavier Melero, defensor de l'exconseller Joaquim Forn, va expressar l'acord dels sis advocats dels nou presos polítics per presentar-se junts ahir davant l'opinió pública per cosir esquerdes (després d'alguns retrets fets des de l'exili per possibles pactes) i per enviar dos reptes clars a la fiscalia i a la sala del Tribunal Suprem per recuperar la seva credibilitat: el primer, que posin en llibertat provisional els líders catalans, i el segon, que es renunciï a acusar-los del delictes de rebel·lió, després que abans d'ahir un tribunal alemany assegurés que ni tan sols hi va haver desordres públics en l'1-O.

Jordi Pina, defensor dels diputats de JxCat, Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sánchez, expresident de l'ANC, va detallar que totes les defenses han aturat els seus recursos per presentar a partir de dilluns vinent la petició de llibertat dels presos polítics davant la sala d'enjudiciament del Suprem, que ara és la responsable de la

causa catalana, en acabar-se la instrucció, i a la qual va apel·lar a ser més "prudent" vers els drets dels processats i les seves garanties. També va exposar que plantegen aquesta petició de llibertat, la darrera abans del judici, davant la nova fiscal general de l'Estat, María José Segarra, perquè tingui l'oportunitat d'evidenciar el seu tarannà progressista.

En aquest sentit, Andreu van den Eynde, lletrat del vicepresident Oriol Junqueras i de l'exconseller Raül Romeva, va expressar que la rectificació de la fiscalia en no obstaculitzar la posada en llibertat dels presos polítics i la retirada de l'acusació per rebel·lió, "inexistent com han expressat un centenar de juristes" i ara la justícia alemanya, és una oportunitat per aturar "el desprestigi internacional, que actualment viu la justícia espanyola", i de la qual es queixen els seus membres. "És un win win" (hi guanyem tots), va assegurar.

L'advocada de Jordi Cuixart, Marina Roig, també va voler insistir en la unitat de totes les defenses perquè "fins ara s'està criminalitzant un moviment ciutadà i pacífic", i va reite-

rar que "amb l'acostament dels presos a penals catalans no en tenim prou". Roig va lamentar que el Tribunal Constitucional famesos que hagi admès a tràmit les seves peticions d'empara, sense resoldre-les, un fet que els impedeix poder anar a Estrasburg per defensar els seus drets. "El Constitucional encara no ens ha dit per què està per sobre el dret penal dels drets fonamentals del president d'una entitat cultural", va indicar Roig.

Vox no vol Puigdemont

Les defenses dels presos també van negar cap contacte amb la fiscalia per reduir les seves penes com informaven alguns digitals de Madrid. "És un horitzó ni possible ni desitjable", assegurava Melero, en reiterar que no s'han comès els delictes, i que les penes de rebel·lió i sedició són altes, mentre que la de malversació "els podria deixar arruïnats". A banda, va recordar que Vox, amb la seva acusació, els demanarà les penes més altes.

"Pel que fa als presos d'ERC, no hi ha cap via de negociació. El nostre objectiu és anar a Estrasburg, tot i tenir només una pena de multa", va sentenciar Van den Eynde, men-

Els advocats Xavier Melero, Marina Roig, Jordi Pina i Andreu van den Eynde, ahir ■ ORIOL DURAN

Les frases

“És un horitzó absurd, el pacte amb la fiscalia, perquè no hi ha hagut rebel·lió, sedició ni malversació de fons”

Xavier Melero
ADVOCAT DE JOAQUIM FORN

“La fiscalia i el Suprem, fins ara, han estat criminalitzant la mobilització pacífica ciutadana”

Marina Roig
ADVOCADA DE JORDI CUIXART

“Hem demanat junts la llibertat dels presos i esperem que la nova fiscal i el Suprem siguin més prudents”

Jordi Pina
ADVOCAT DE SÀNCHEZ, RULL I TURULL

tre que Roig recordava que "no s'ha comès cap delictes". Amb tot, les diferències de criteri dels lletrats van evidenciar-se quan Melero va sostenir que "confia en un judici just" al Suprem, mentre que Van den Eynde va afirmar que "la falta de garanties i drets de defensa ha estat constant en la instrucció".

Els penalistes també van assegurar que "no marcan cap estratègia" sobre si els convé o no que l'expresident de la Generalitat sigui extradit, tot i

que Pina va indicar que és preferible que no ho sigui, perquè "la ciutadania no ho entendria", fent referència a les dispars acusacions dels uns i els altres, ja que Carles Puigdemont no pot ser jutjat, en primera instància, pel delictes de rebel·lió, com ha resolt Alemanya, mentre que el vicepresident, sis consellers, la presidenta del Parlament i els líders de les entitats socials, sí.

En aquest sentit, el partit Vox, única acusació popular en la causa contra els

dirigents independentistes, va demanar ahir al jutge instructor Pablo Llarena que, en la peça que manté oberta contra els exiliats, retiri les ordres de detenció i entrega internacionals dictades contra ells si no s'autoritza l'extradició per tots els delictes que se'ls imputen; una decisió que el jutge Llarena sospesa després que abans d'ahir l'Audiència territorial de Schleswig-Holstein acceptés extradir l'expresident Puigdemont per malversació de fons,

L'APUNT

Advocats units

Carles Sabaté

La compareixença dels advocats dels presos polítics va servir per exposar la nova petició de llibertat. Però també per oferir una imatge d'unitat en la defensa i de treball conjunt, ara que ja els presos són a Catalunya i que s'acosta l'hora de fixar el judici. El Suprem comença a buscar les dates i a quadrar-les amb les defenses i ja han començat les filtracions o especulacions sobre

possibles pactes amb la fiscalia. No hi ha possibilitat de pacte, advertien ahir alguns dels advocats, perquè seria admetre haver comès la rebel·lió, i perquè la possibilitat de reduir penes acceptant la malversació els arruïnaria. Una altra cosa serà si la fiscalia s'atreveix a mantenir penes pròpies de rebel·lió armada, que voregen els 20 anys de presó.

Rebels sense armes?

BASE • Una sentència del TC del 1987 deixa clar que només es poden suspendre drets fonamentals a acusats d'accions armades **55.2** • La Constitució persegueix qui ho tergiversi

Òscar Palau
BARCELONA

El recurs de la defensa dels presos i exiliats centra una part important de l'argumentari en la jurisprudència fixada fa 31 anys pel Tribunal Constitucional amb la sentència 199/1987. Dos anys abans, els parlaments català i basc havien presentat recurs d'inconstitucionalitat contra la llei orgànica estatal 9/1984, aprovada en el marc de la lluita contra "bandes armades i elements terroristes" (és a dir, ETA), perquè entenien que s'excedia i estenia a persones implicades en delictes de rebel·lió i d'apologia la suspensió de drets fonamentals en principi reservada a investigats per terrorisme, segons l'article 55.2 de la Constitució, del qual aquesta llei precisament suposava el desenvolupament.

L'article 55.2 té un redactat diàfan, perquè obre l'opció que una llei orgànica fixi "la forma i els casos en els quals, de forma individual i amb la necessària intervenció judicial i l'adequat control parlamentari" –al·lusió que pot ser interessant en el debat paral·lel sobre si preval el reglament del Parlament o la llei d'enjudiciament criminal– certs drets fonamentals puguin ser suspesos a persones investigades per "l'actuació de bandes armades o elements terroristes". "La utilització injustificada o abusiva de les facultats reconegudes en dita llei orgànica produirà responsabilitat penal, com a violació dels drets i llibertats reconeguts per les lleis", postilla fins i tot l'article, que pretén protegir així d'interpretacions esbiaixades i anima a perseguir els qui ho tergiversin.

En base a això, és clar, el TC va donar parcialment la raó als demandants i va deixar clar que el concepte de "bandes armades" s'ha d'interpretar "restrictivament i en connexió, en la seva transcendència i abast, amb el d'elements terroristes". De fet, la sentència es fa seva la jurisprudència penal, que ja s'havia pronunciat acotant els possibles suspesos no tan sols a la "permanència i estabilitat del grup, i al seu caràcter armat (amb armes de defensa o de guerra, i també amb substàncies o

El TC ja va definir la rebel·lió el 1987 ■ ACN

aparells explosius)", sinó també a la seva "entitat suficient per produir un terror en la societat i un rebuig de la col·lectivitat, per la seva gran incidència en la seguretat ciutadana", que comportés un "atac a tota la societat democràtica". "Qualsevol interpretació més àmplia –conclou el TC– no tindria la cobertura constitucional del 55.2."

La resolució, però, va més enllà i es refereix als rebels que la llei orgànica volia posar al mateix sac: "Per definició, la rebel·lió es realitza per un grup que té el propòsit d'ús il·legítim d'armes de guerra o explosius, amb una finalitat de produir la destrucció o eversió de l'ordre constitucional." I insisteix que quan la llei parla d'"organització rebel" ho "equipara a la integració en banda armada", referint-se "a l'ús d'armes de foc, bombes, granades, substàncies o aparells explosius o mitjans incendiàries de qualsevol classe". "Tals rebels, com que integren el concepte de banda armada," sí que veuran com "legítimament" els apliquen "la suspensió de drets", diu el TC, que el Suprem contradia ara quan condiera que no calen armes perquè hi hagi rebel·lió. Molts juristes, a més, han recordat els darrers dies que la majoria de tribunals del món solen ser cauts a l'hora de restringir drets a investigats, i més si són càrrecs representatius, perquè preval la presumpció d'innocència. ■

“Amb la llibertat dels presos polítics, la fiscal té l'oportunitat d'aturar el desprestigi internacional”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT JUNQUERAS I ROMEVA

“El tribunal alemany afirma en la resolució que es van usar mitjans democràtics a Catalunya”

Mariano Bergés
ADVOCAT DE DOLORS BASSA

“No sabem quan serà el judici, tot i que s'ha tancat la instrucció amb moltes presses. El procés va ser pacífic”

Olga Arderiu
ADVOCADA DE CARMÉ FORCADELL

però no per rebel·lió.

Vox es refereix tant a Puigdemont, que és a Alemanya, com als exconsellers Antoni Comín, Lluís Puig i Meritxell Serret, que són a Bèlgica; l'exconsellera Clara Ponsatí, a Escòcia, i la secretària general d'ERC Marta Rovira, i l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, totes dues a Suïssa, tot i que l'exdiputada cupaire no té cap ordre internacional de detenció, ja que només és acusada de desobediència, que no implica penes de presó, no

més inhabilitació per a càrrec públic. L'objectiu del partit ultradretà és que tots els processats siguin jutjats per tots els delictes fixats en la resolució de processament dictada pel jutge Llàrena.

Pel que fa als diputats empresonats i a l'exili de JxCat, Pina va detallar que ahir van presentar un recurs al jutge perquè no apliqui la seva suspensió, com ahir ja va comunicar al Parlament que executi, tot i que sense cap alerta que podria incórrer en un

delicte de desobediència. ERC ho demanarà dilluns. “És curiós que en la resolució el jutge Llàrena no faci referència a la sentència del 1987 del Tribunal Constitucional, que limita l'aplicació de l'article 384 bis”, va criticar Pina.

I, finalment, ahir el grup Querellants per la República va informar que ha presentat la querrela contra Llàrena per vulneració dels drets individuals i col·lectius, com és el sufragi actiu, subscripta per 3.418 ciutadans. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suspensió notificada

■ El Suprem fa arribar per correu certificat al president del Parlament la resolució de Llarena que pretén alterar la majoria sobiranista ■ La defensa dels diputats afectats recorre contra la decisió

MERITXELL SERRET

Exdiputada exiliada a Bèlgica. En llibertat sense fiança. Processada per malversació i desobediència

DOLORS BASSA

Exdiputada en presó preventiva. Processada per rebel·lió i malversació

LLUÍS PUIG

Exdiputat exiliat a Bèlgica. En llibertat sense fiança. Processat per malversació i desobediència

JOSEP RULL

Diputat en presó preventiva. Processat per rebel·lió i malversació

CARLES MUNDÓ

Advocat en llibertat i processat per malversació i desobediència

SANTI VILA

President d'Aigües de Banyoles. Processat per malversació i desobediència

VÍCTOR CULLELL

Secretari del govern

Un any del govern de l'1-0

RAÏL ROMEVA

Exdiputat en presó preventiva. Processat per rebel·lió i malversació (no surt a la imatge perquè era de viatge)

ANTONI COMÍN
Diputat exiliat a Bèlgica. En llibertat sense fiança. Processat per rebel·lió i malversació

MERITXELL BORRÀS
Exdiputada. Processada per malversació i desobediència

ORIOI JUNQUERAS
Diputat en presó preventiva. Processat per rebel·lió i malversació de fons

CARLES PUIGDEMONT
Diputat exiliat a Alemanya. Podria ser extradit per malversació de fons públics, només. Pendent de la resposta del Suprem

JORDI TURULL
Diputat en presó preventiva. Processat per rebel·lió i malversació

CLARA PONSATÍ
Professora exiliada a la Universitat d'Edimburg. Pendent de la resolució de la demanda d'extradició. Processada per rebel·lió i malversació de fons

JOAQUIM FORN
Exdiputat en presó preventiva. Processat per rebel·lió i malversació

EL PROCÉS A PUNTA DE BIC

Jordi Magrià Vilardebò

Exposició Castell Centre Cultural - La Nou de Gaià

Inauguració 14 de juliol a les 19.30h

Durada Del 14 al 22 de juliol

Dilluns a divendres de 11 a 13h i de 17.30 a 19.30h
Dissabtes i diumenges de 11 a 13h

Emili Bella BARCELONA

El Tribunal Suprem va notificar ahir al president del Parlament, Roger Torrent, la resolució del jutge Pablo Llarena amb què pretén suspendre els diputats acusats encara de rebel·lió. Per mitjà d'una carta certificada, la justícia espanyola notifica a la segona institució del país la resolució de l'instructor de la causa sobre el procés contra els cinc diputats que estan en presó preventiva (Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva) i l'expresident Carles Puigdemont, exiliat a Alemanya, que no pot ser jutjat per rebel·lió.

Llarena es basa en l'article 384 bis de la llei d'enjuiciament criminal (LE-Crim), que preveu que, una vegada el processament sigui ferm i es decreti la presó preventiva per

un delictes relacionat "amb bandes armades o individus terroristes o rebels", el processat que ostenti un càrrec públic quedi "automàticament suspès" en el seu exercici mentre duri la situació de presó. És clar, però, que no hi va haver bandes armades ni terroristes durant l'1 d'octubre, més enllà de la violència policial espanyola.

La defensa dels diputats perseguits (la de Junqueras i Romeva ho farà previsiblement dilluns) va recórrer ahir al Suprem contra la suspensió. Segons l'escrit dels advocats de Rull, Turull i Sánchez, l'article 384 bis de la LE-Crim no se'ls pot aplicar, ja que el terme "individus rebels" no es refereix a imputats pel delictes de rebel·lió, sinó als que formen part de bandes organitzades armades, terroristes i rebels, segons una sentència del Tribunal Constitucional que data de 1987.

Puigdemont al·lega, a més, que no se li pot aplicar perquè no està en presó preventiva i que el Parlament té l'última paraula sobre la suspensió.

El recurs de Rull, Turull i Sánchez sosté que, si és cert que el jutge va endarrerir la suspensió per deixar passar la reunió entre els presidents català i espanyol, seria "una decisió de càlcul polític, totalment impròpia de l'administració de justícia en un sistema on regeix la divisió de poders".

En tot cas, fonts parlamentàries van assegurar que la qüestió es tractarà dimarts a la mesa del Parlament, que dijous ja va acordar encarregar un informe jurídic als lletrats de la cambra sobre la resolució de l'alt tribunal. Tanmateix, i davant de la celebració d'un ple la setmana vinent, la notificació posa una certa pressió sobre Junts per Catalunya i ERC perquè acordin com cal procedir. El grup republicà manté que "en tot cas, qualsevol solució ha de garantir que ningú renuncia i que es manté la majoria" independentista, mentre que des de JxCat asseguren que no ha canviat res i que ni tan sols no és clar que la notificació del Suprem sigui en ferm. Recorden que el recurs presentat hauria d'ajornar la decisió fins que no es resolgués.

En una entrevista a l'agència ACN, el president Torrent va garantir que, sigui quina sigui la resposta definitiva que acabi adoptant la cambra, "es farà tot el que estigui al seu abast per defensar els drets polítics dels diputats del Parlament i per extensió els drets col·lectius de participació del país". El republicà considera que la notificació "certament no aporta res de nou del que ja se sabia", i es va mostrar prudent sobre la resposta concreta que adoptarà el Parlament: "Quan es tingui aquest informe, es veurà com procedeixen la mesa i el Parlament." ■

Les frases

“Es farà tot el que estigui al nostre abast per defensar els drets polítics dels diputats del Parlament”

“Fins que no hi hagi ni un sol pres polític al país res no serà normal a Catalunya”

“Si un tribunal ha deixat clar que no hi va haver ni rebel·lió, què fem tancats a la presó, esperant judici?”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Jordi Sánchez
DIPUTAT DE JUNTS PER CATALUNYA

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les entitats redoblen el clam pel retorn de presos i exiliats

■ Marcada pels últims fets judicials, ANC, Òmnium i l'ACDC convoquen avui una gran mobilització a Barcelona ■ Torra encapçala una nodrida representació institucional i política

Ò. Palau
BARCELONA

L'ANC, Òmnium Cultural i l'Associació Catalana pels Drets Civils (ACDC), que aplega els familiars dels polítics represaliats, convoca aquest vespre a Barcelona una gran manifestació rere el lema "Ni presó ni exili, us volem a casa", per reclamar la llibertat dels presos polítics i els exiliats arran del procés. La mobilització s'iniciarà a les set al carrer Tarragona, a l'altura del carrer Diputació, vora el parc Joan Miró, i pujarà fins a la cruïlla de l'avinguda Josep Tarradellas amb Nicaragua. És a dir, al davant de l'antiga presó Model, lloc simbòlic on se situarà l'escenari des d'on faran els parlaments un representant de cada entitat organitzadora.

La convocatòria es va fer fa menys de dues setmanes, quan es va saber que els presos retinguts a la comunitat de Madrid serien traslladats als centres

La xifra

100

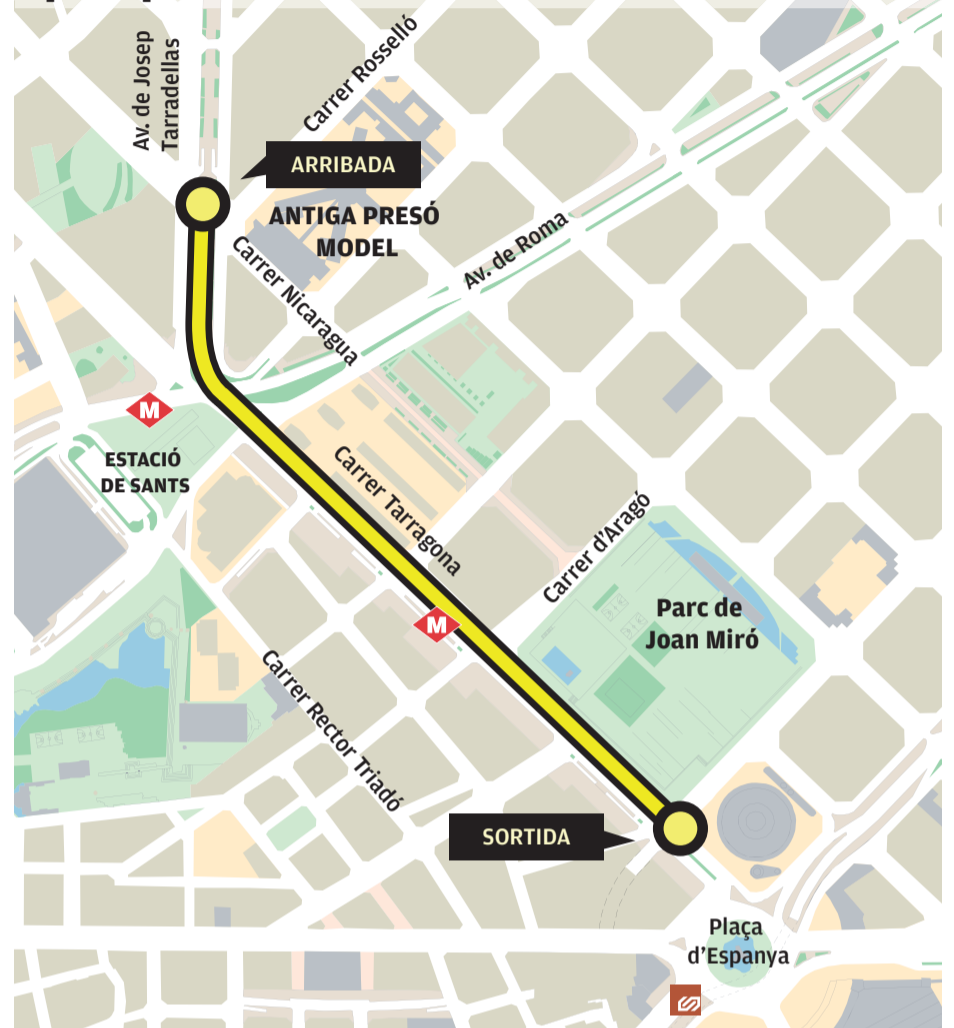
Vora un centenar d'autocars provinents d'arreu del país ha organitzat l'ANC per portar gent a la manifestació d'avui.

penitenciaris catalans de Lledoners i el Puig de les Basses, on ja es van fer també mobilitzacions de benvinguda i alhora protesta, i es va reclamar a Pedro Sánchez que insti la fiscalia a retirar els càrrecs penals, una reivindicació que segurament se sentirà avui amb més força que mai. I és que aquesta setmana dues decisions judicials relacionades han sacsejat un cop més l'actualitat i han afegit encara més interès i força al clam d'avui. D'una banda, la interlocutòria del jutge Pablo Llarena en què obliga el Parlament a suspendre els sis diputats processats per rebel·lió; de l'al-

tra, la decisió ferma del Tribunal de Schleswig-Holstein de no extraditar Carles Puigdemont a l'Estat precisament ni per rebel·lió ni sedició, delictes que veu inexistents.

Tant el govern com tots els partits sobiranistes, a més d'altres ens com els CDR, han fet crides aquesta setmana a la participació en la marxa d'avui, amb què les entitats també volen començar a escalfar motors amb vista a la mobilització de la Diada a la Diagonal, i hi enviaran delegacions amb els més alts representants. Ja han anunciat que hi seran, així, el president de la Generalitat, Quim Torra; el del Parlament, Roger Torrent; el vicepresident, Pere Aragonès, o la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, entre altres consellers, diputats i càrrecs institucionals. També hi seran delegacions d'ERC, JxCat, el PDeCAT, Demòcrates, la CUP i Catalunya en Comú-Podem. ■

El recorregut de la manifestació d'avui pels presos i exiliats

Creix la pressió per llistes unitàries en les municipals

La manifestació unitària d'avui coincideix amb l'inici de la campanya amb què l'ANC vol consultar els seus socis si ratifiquen o no la decisió presa fa dues setmanes pel secretariat nacional d'impulsar un procés de primàries obertes a les principals ciutats catalanes, amb vista a configurar candidatures independentistes unitàries en les eleccions municipals de l'any que ve. L'entitat ha fet pública aquests dies la pregunta ofi-

cial de la consulta, que es farà del 22 al 25 de juliol, i dijous va enviar a tots els socis un document amb l'argumentari complet. L'entitat també organitzarà xerrades presencials arreu del territori o via streaming des de la central per resoldre tots els dubtes que puguin sorgir, o aprofundir en qualsevol aspecte.

En el mateix sentit, precisament avui també comença a caminar la convenció Primàries per la República, que

té igualment l'objectiu de bastir llistes unitàries transversals el 2019 com a primer pas "efectiu" per implementar la República. Serà aquest matí, en un acte al Teatre Auditori de Granollers, amb diversos debats, ponències i presentacions en què participaran, entre d'altres, els coordinadors Josep Manel Ximenes i Mercè Feliu, l'impulsor del moviment a Barcelona, Jordi Graupera, o l'ex candidat a presidir l'ANC Adrià Alsina.

RESIDÈNCIA CANINA
EDUCACIÓ CANINA I FELINA
MODIFICACIÓ DE CONDUCTA
ETOLOGIA CLÍNICA VETERINÀRIA
VENDA DE PINSO I COMPLEMENTES

TORTOSA 607968703/626966919 BUIXITS CENTRE CANÍ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Marta Pascal, David Bonvehí, Ferran Bel, Maria Senserrich, Lluís Font, Marc Castells, Montse Candini, Lluís Soler, Vanessa Farré, Dolors Tella, Xavier Fonollosa

És moment d'anar junts

Les idees no poden viure sense una organització que les ordeni, difongui i defensi. I els nostres anhels són més forts si van plegats. El Partit Demòcrata (PDeCAT) celebra els dies 20, 21 i 22 de juliol la seva assemblea nacional a Barcelona. Més de 1.900 delegats debatrem sobre el moment que viu el país a través de set documents que abasten des de la mirada europea que ens cal fins a l'organització territorial més adient passant per on creiem que ha d'estar el nostre país en el futur. El Partit Demòcrata és el nostre partit. I també el de milers de catalans que s'hi senten representats. El de milers d'associats que treballem des de fa dos anys en un projecte jove que ve de lluny i que té la il·lusió d'anar encara més lluny.

Viure, i encara més en aquest moment, vol dir prendre partit. Sense cap enfrontament. En positiu i sumant. Amb els nostres veïns, a les nostres escoles i associacions. La nostra societat, el nostre país. Des de Sant Joan Despí fins a la Sénia, des d'Aitona fins a Sabadell. Tots els catalans hem de poder perseguir el nostre somni. Aquest és el nostre ideari. Creiem en les persones i no ens importen els noms sinó cap a on volem anar, com a partit i com a ciutadans. Creiem en la igualtat d'oportunitats, com a partit i com a catalans.

El nostre repte és posar-nos al dia. Els darrers dos anys han estat molt intensos i plens de dates simbòliques, d'injustícies i també d'èxits de tots els catalans que també reivindicuem com a nostres. Estem orgullosos de liderar el govern d'aquest país i del testimoni valent i convençut del president Puigdemont i del seu govern, dels consellers a l'exili o ignominiosament empresonats. Els volem tots a casa. Siguem-ne dignes.

Som exigents i autocrítics. Toca de-

Senserrich, Pascal, Bonvehí i Conesa, en la presentació de l'assemblea ■ EFE

Toca debatre i trobar acords. I veient-nos les cares, entenent-nos. I l'assemblea és el moment de fer-ho

batre i trobar acords. I veient-nos les cares, entenent-nos. I l'assemblea és el moment de fer-ho. Som un partit viu, amb moltes opinions i bones idees, un equip que perseguim les mateixes metes. Tenim accents i maneres de fer diferents però això no ens frena,

ens fa molt més forts.

Han estat dos anys intensos i durs, sí. Però hem assolit els nostres compromisos en matèria de transparència i de reconfiguració de la nostra oferta electoral. Estem oberts, com sempre, a sumar i explorar totes les fórmules possibles que ens ajudin a representar la majoria de catalans i catalanes. És temps de fer balanç i de prendre impuls. Tenim el millor equip i aspirem a sumar el màxim i a comptar amb tot-hom. És moment d'anar junts, pel Partit Demòcrata i per Catalunya.

Joan Herrera en un ple del Parlament el 2014 com a diputat i president del grup d'ICV-EUIA ■ ARXIU

Sánchez fitxa Herrera per al govern del PSOE

■ L'exportaveu d'ICV serà el director de l'Institut d'Estalvi de l'Energia

Redacció
BARCELONA

El Consell de Ministres va nomenar ahir Joan Herrera, qui va ser coordinador d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV), director general de l'Institut de Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE). L'organisme depèn del Ministeri per a la Transició Ecològica, encapçalat per la ministra Teresa Ribera, que aquesta setmana ja va anunciar la voluntat de "recuperar" la tasca que desenvolupa l'ens. La seva missió és aconseguir els objectius estatals en matèria d'eficiència energètica i energies renovables.

Herrera, que va ser diputat al Congrés durant sis anys i al Parlament durant cinc anys més, es va apartar de la primera línia política al final del 2015 pels mals resultats del partit i per la seva convicció que "s'està tota la vida en política, però no sempre en política institucional".

Especialista en dret urbanístic i del medi ambient, va decidir reprendre la seva carrera d'advocat, professió que ha exercit des del 2016. La feina la compaginava amb la docència com a professor associat a la Universitat de Girona, on actualment feia el curs *Teoria de les elits a Espanya*. ■

SERVEIS QUE OFERIM A LA FARMÀCIA

FARMACOGENÈTICA, MED. PREVENTIVA

NUTRICIÓ INFANTIL

- Assessorament en llets i 'papilles'
- Secció infantil ecològica (HOLLE)

DERMOFARMÀCIA

- Analitzador de pell i cabell, consell personalitzat

ASSESSORAMENT NUTRICIONAL PERSONALITZAT

Triu el nivell de personalització que millor s'adapti a tu:

- Anàlisi nutrigenètica
- Dietes de control de pes (COMPLET DIET)
- Dietes 50plus
- Dietes especials per a diferents patologies: diabetis, risc cardiovascular
- Restrenyiment

DESHABITUACIÓ TABÀQUICA

- T'ajudem a deixar de fumar

CONTROLS ANALÍTICS

- Perfil lipídic complet (LDL, HDL, TRIGLICÈRIDS)
- Hemoglobina glicosilada
- Glucosa, àcid úric, creatinina, colesterol total...
- Test ràpid VIH

CONSELL DERMOONCOLÒGIC

Elaboració pròpia de fórmules magistrals

Homeopatia

Flors de Bach

SPD (Sistema Personalitzat Dosificació)

NO TANQUEM
AL MIGDIA
Dilluns a divendres
9 a 20.30 h
Dissabte
9 a 13.30 h

coronasubirana
farmàcia

Passeig Ramon Berenguer 73-75 Mataró
farmaciacoronasubirana@cofb.net
Tel. 937 579 093
Fax 937 571 718
www.farmaciacoronasubirana.com
farmaciacoronasubirana